

Eerunt robora & cacryn: ita uocat pillula in medicina ur̄di uim habens. Gignitur & in abie
 te: larice: picea: tilia: nuce: platano: postq̄ folia cecidere hyeme durās. Continet nucleum pi
 neis simile. Is crescit hyeme: aperit uere pilula tota. Cadit cum folia coeperint crescere. Tam
 multifera sunt: & tot res p̄ter glandē pariūt robora. Sed & boletos suilloq; gullæ nouissi
 ma irritameta: q̄ circa radices gignunt. Quercus p̄batissimos. Robur at̄ & cypressus & p̄nus noxios.
 Robora ferunt & uiscum & mella ut auctor est Hesiodus. Constatq; rores melleos e celo ut diximus
 cadentes non aliis magis insidere frondibus. Cæremati quoq; roboris cinerē introsum esse manifestū
 est. Oēs tamen has eius dotē ilex solo prouocat cocco. Granū hoc. Primoq; ceu spectes frutices paruos
 aquifolia: ilicis quisquiliū uocant: pensionē. alteram tributi pauperibus hispaniæ donati. Vsum eius
 gratiorem in conchylii mentione tradidimus. Gignitur & in galatia: africa: pisidia: cilicia. Pessimū in
 sardinia. Galliæ glandifera maxime arbores agaricum ferunt. Est autē fungus candidus odoratus: an
 tidotis efficax: in summis arboribus nascens: nocte relucens. Signū hoc eius q̄ in tenebris decerpitur. E
 glandiferis sola quæ uocatur ægyops fert p̄anos arentes: muscolo uillo: canos non in cortice mō: ue
 & e ramis dependentes cubitali magnitudine: odoratos ut diximus inter unguenta. Suber minima ar
 bor: glans pessima: rara: cortex tantū in fructu præcrassus ac renasens: atq; etiam in denos pedes undiq;
 explanatus. Vfus eius anchoralibus maxime nauū piscantiumq; tragulis: & cadog; obturamentis. Præ
 terea in hyberno fœminæ calceatu. Quāobrem non infacete græci cortices arbor; appellāt. Sunt qui
 fœminam ilicem uocent: atq; ubi nō nascitur ilex pro ea subere utuntur. In carpenariis præcipue fabri
 cis ut circa elin & lacedæmonem: Nec in italia tota nascitur: aut in gallia omnino.

Quarum sint in usu cortices.

Cap. x.

Cortex fago: tilia: abiete: picea: in magno usu agrestum. Vasa corbesq; ac patientiora quædā
 messibus. conuehendis uindemiisq; faciunt: atq; prætexta turgitorum. Scribit in recenti ad
 duces explorator incidens litteras a succo. Necnon in quodam usu sacrog; religiosus est
 fagi cortex. Sed non durat arbor ipsa.

De scandulis & pinu: pinastro: abiete: piceaq; larice: tæda: taxo.

Cap. xi.

Scandula e robore aptissima: mox glandiferis aliis: fagoq; facillimæ ex oibus quæ resinā fe
 runt: sed minime durant: præterq; epino: Scandula contactā fuisse Romāusq; ad bellū pyr
 thi annis quadringētis. lxx. Cornelius nepos auctor est. Siluag; certe distinguebat insigni
 bus. Fagus italo Ioui etiā nūc est ubi lucus fageus fuit: portaq; querculana. colle in quē ui
 mina petebant: totq; lucis quibusdā & geminis. Q. Hortensius dictator cū plebs secessisset in ianiculū
 legē in æsculeto tulit: ut ea quod iussisset oēs quirites tenerent. Peregrinæ tūc uidebant: qm̄ nō erant
 subuerbanæ pinus atq; abies. Omnesq; quæ picē gignunt: de quibus nunc dicemus. Simul ut tota con
 diendi uina origo cognoscat: Quæ ferunt in asia aut in oriente e prædictis picē. In europa sex genera
 cognatæ arbor; resinā ferunt. Ex iis pinus atq; pinaster foliū habent capillamenti mō prætenue: lon
 gumq; & mucrone aculeatū. Pinus fert minimū resinæ: interdū ex nucibus ipsis de quibus dictū est.
 Vixq; ut ascubat generi. Pinaster nihil aliud est q̄ pinus siluestris: mira altitudine: & a medio ramosa fi
 cut pinus in uertice. Copiosiorē dat hæc resinā quo dicemus modo. Gignit & in planis. Easde arbores
 alio noie esse per orā italiæ quas stibulas uocat ut pleriq; arbitratur: sed graciles: succinctioresq; & eno
 des liburnicæ ad usus: pene resinā. Picea mōtes amat atq; frigora: feralis arbor: & funebri idicio ad fo
 res posita: ac rogis uirens. Iā tamen & in domo recepta: tonsili facilitate. Hæc plurimā resinā fundit: in
 terueniente candida gēma tam simili thuri: ut mixta uisu discerni nō queat: & inde fraus seplasiæ. Om
 nibus iis generibus folia breui seta & crassiore: duraq; ceu cypressis. Piceæ rami pene statim ab radice
 modici uelut brachia latheribus inhærēt. Similiter abieti expetite nauigiis. Situs ī excelso montiū cen
 maria sugerit: nec forma alia. Materies uero præcipua trabibus: & plurimis uite operibus. Resina ei ui
 tium. Vnde fructus unus piceæ: exiguūq; sudat: aliquādo contactu solis. E diuerso materies quæ abieti
 pulcherrima: piceæ ad fissiles scandulas: cupasq; & pauca alia secamenta. Quinto generi situs idem: ea
 dem facies: laris uocatur: materia præstātor longe: incorrupta uis humori cōtumax: rubēs præterea: &
 odore acrior. plūsculum huic erumpit liquoris: mello colore: atq; lentiore: nunq; durascentis. Sextum
 genus est tæda proprie dicta: abundantior succo q̄ reliqua: parciore liquidiorq; q̄ picea. Flāmis ac lumi
 ni sacrog; etiam grata. Hanc mates dūtaxat ferūt: & eā q̄ græci sycen uocant odoris grauissimi. Laricis
 morbus est ut tæda fiat. Oia at̄ hæc genera accēsa fuligine imodica carbonē repēte expuūt: cū eruptio
 nis crepitu: eiaculaturq;: lōge: excepta larice: q̄ nec ardet: nec carbonē facit: nec alio modo ignis ui cōsu
 mitur: q̄ lapides: Oia uero ea perpetuo uirent: nec facile discernunt in frōde etiā a peritis. tāta nataliū
 mixtura ē. Sed picea minus alta q̄ larix. Illa crassior leuiorq; cortice: folio uillofior: pinguior: & dēfior
 meliorq; flexu. At piceæ rariora ficioraq; folia & tenuiora ac magis argentia. Totaq; horridior ē & p
 fusa resinā. Lignū uero abieti similius. Larix ustis radicibus nō repullulat picea repullulat: ut in leibo ac
 cidit icēso nemore pyrtheo. alia etiānū generibus ipsis ī sexu differētia. Mas breuior & durior: scēmi

Strobilos

Rota